

РЕШЕНИЕ

№ 14423

гр. София, 27.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. Т.
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110126316 по описа за 2021 година

Предявен е иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл.86 от ЗЗД.

Ищецът **ЗАД „ОЗК- 3-е“ АД** твърди, че е образувано частно гражданско дело №11179/2018 г. по описа на СРС, 170 състав за изплащане на застрахователно обезщетение по регресна щета № 0020-110-0587-2015. Заявява, че по гореспоменатото дело е изплатена главницата, но не е заплатена лихвата, върху главницата за периода от 08.05.2016 г. до 15.02.2018 г. Претендира да бъде признато за установено вземането за сумата от 69.31 лева, представляваща мораторна лихва, върху главницата от 167.88 лева и за периода от 08.05.2016 г. до 15.02.2018 г. Претендира разноси.

С Молба, депозирана в съдебно заседание на 15.06.2022 г. и с Протоколно определение на основание чл.232 ГПК е прекратено производството за сумата от 34.82 лева и с Протоколно определение на основание чл.214 ГПК е допуснато изменение във вида и размера на предявения иск, като същия да се счита предявен за осъдителен и за сумата от 34.49 лева, представляващ мораторна лихва, върху главницата от 384.40 лева и за периода от 30.03.2017г. до 15.02.2018г.

Ответникът **ЗД “БИ“АД**. Заявява, че претенцията е погасена по давност. Претендира разноси.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 от ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в забава ipso jure след изтичането на срока, а ако

задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора.

Тъй като вземането по регресния иск произтича от закона, а не от договора за застраховка, срокът за неговото изпълнение по аргумент от чл. 412 от КЗ възниква от отправянето на регресна покана до застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, а не от възникването на вземането – плащането на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка (в този смисъл Решение № 48/30.04.2009 г. по търговско дело № 677/2008 г. на ВКС, I ТО, постановено по реда на чл. 290 от ГПК). По задължението за главница има образувано гражданско дело №11179/2018 г. по описа на СРС, 170 състав. Предвид установения в чл. 412, ал. 3 от КЗ, 30-дневен срок за изпълнение на задължението на ответника по процесното регресно правоотношение и представянето на всички доказателства пред него с отправената му регресна покана от ищеца, съдът намира, че ответника е изпаднал в забава с изтичане на посочения законов срок. **Поканата** е изпратена от ищеца и получена при ответника (вх. № **ОК-277173/08.04.2016** г.), поради което той е изпаднал в забава с изтичане на срока по чл. 412, ал. 3 от КЗ след връчване на поканата или от **10.05.2016** г.

Според настоящият съдебен състав следва да бъде уважено възражението на ответника, че вземането е погасено по давност. Съобразно чл.111, б. “в“ ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. В настоящия случай заявлението по чл.410 ГПК по образуваното заповедно производство- частно гражданско дело № 15277/2020 г. е подадено на **31.03.2020** г., като погасено по давност е вземане, станало изискуемо **преди 31.03.2017** г. С **Протоколно** определение от **15.06.2022** г. и на основание чл.214 ГПК е допуснато изменение във вида и размера на предявения иск, като същия да се счита предявен за осъдителен и за сумата от **34.49** лева, представляваща мораторна лихва за периода от **30.03.2017** г. до **15.02.2018** г. Така се установи, че вземането по настоящото дело за мораторна лихва от **34.49** лева е станало изискуемо на **10.05.2016** г./момента на изпадането на длъжника-ответник в забава/, а не на **30.03.2017** г. (т.е. **преди 31.03.2017** г.) и в тази връзка същото е погасено по давност. Следва да се отбележи, че предмет на гражданско дело №11179/2018 г. по описа на СРС, 170 състав е само главницата по регресната претенция по чл.213, ал.1 КЗ(отм.) и лихвата от датата на исковата молба-16.02.2018 г. до окончателното изплащане, но не и мораторната лихва за периода от изпадането в забава в 30-дневен срок от получаване на регресната покана (т.е. от 10.05.2016 г.) до датата на исковата молба- 15.02.2018 г. (по гражданско дело №11179/2018 г. за дължимата главница, представляваща регресно обезщетение).

В тази връзка предявения иск за сумата от **34.49** лева, представляващ мораторна лихва, върху главницата от **384.40** лева и за периода от **30.03.2017** г. до **15.02.2018** г. следва да бъде отхвърлен, като погасен по давност.

С оглед изхода на делото и предвид заявеното от ответника искане и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на последния следва да му се присъдят разноски. Заявената от ответника претенция за присъждане на сумата от **360** лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение се явява недоказана. По делото е направено искане за присъждане на

разноски за адвокатско възнаграждение от 360 лева, но не са представени доказателства тази сума да е платена (съобразно Тълкувателно решение №6/2013 г. на ОСГТК при ВКС) и в тази връзка не следва да се присъждат разноски.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **ЗАД „ОЗК- 3-е“ АД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Света София“ №7, ет.5, против **ЗД “БИ“АД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ №87, иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за заплащане на сумата от **34.49** лева, представляващ мораторна лихва, върху главницата от **384.40** лева и за периода от **30.03.2017** г. до **15.02.2018** г.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____